

ГОЛЪМИЯТЪ КАМЪКЪ

(Японска приказка)

Имало едно време богатъ човѣкъ. Той ималъ трима слуги: Таро, Канкихи и Санцо.

Единъ день Канкихи работѣлъ въ обора, а Санцо билъ отишелъ съ господаря си въ града.

Таро трѣгналъ къмъ ливадитѣ да накоси трева. По пѣтя видѣлъ нѣколко селянчета, които хвърляли камъни по едно гнѣздо оси. Следъ това децата донесли вода и почнали да заливатъ оситѣ.

Таро се съжалилъ надъ оситѣ. Извадилъ дребни пари и казалъ на децата:

— На ви тия пари, па оставете на мира оситѣ!

Децата взели паритѣ и се разотишли.

Таро взелъ гнѣздото, занесѣлъ го въ гората и пустналъ оситѣ на свобода.

Една сутринъ господарѣтъ повикалъ слугитѣ, па имъ рекѣлъ:

Днесъ следъ пладне ще търкулна голѣмъ камѣкъ отъ покрива на кѣщата. Който отъ васъ не се побои и хване камѣка, ще му дамъ дѣщеря си за жена. Ха, вървете сега на работа!

Таро трѣгналъ пакъ да коси трева. По пѣтя чулъ леко брѣмчене, което звучало като пѣсень:

Зумъ, зумъ, зумъ!
Таро, чуй ни ти!
Добрини ни ти направи.
Ние ще се отплатимъ.
Отъ камѣка не се бой!
Отъ хартия цѣлъ е той.
Зумъ-зумъ-зумъ!

Таро погледналъ нагоре. Видѣлъ цѣлъ роякъ оси.

Той се зарадвалъ и си рекѣлъ:

— Сега безъ страхъ ще хвана камѣка и ще се ожена за господарската дѣщеря.

Върналъ се вкѣщи.

Господарѣтъ се покачилъ на покрива. Слугитѣ се събрали до кѣщата.

— Хванете камѣка! — извикалъ господарѣтъ и го търкулналъ отъ покрива къмъ слугитѣ.

Двамата слуги се изплашили и избѣгали.

Таро хваналъ хартиения камѣкъ.

Той разбралъ, че господарѣтъ искалъ да изпита храбростѣта на своитѣ слуги.

— Таро, ти си най-смѣлъ отъ другаритѣ си. Заслужавашъ да се оженишъ за дѣщеря ми.

Таро станалъ зетъ на своя господарѣ. И заживѣлъ съ младата си жена весело и честито.

Ранъ-Босилекъ